

## [Indenrigs- og boligministeren.]

grænsen for det sociale byggeri, der nu er 97 pct. med fuld kommunegaranti, nedsættes til 90 pct. som i Norge og Sverige. Det er rigtigt, at lånegrænsen for dette byggeri kun er 90 pct. i Norge. Derimod er det ikke rigtigt for Sveriges vedkommende, idet lånegrænsen for det almenyttige byggeri dér er 100 pct. Jeg kan ikke give tilsagn om at følge det ærede medlem på dette punkt. Jeg anser det udfra de sociale hensyn, jeg mener man bør følge med en byggestøttelovgivning, for at være nødvendigt også fremover at bibeholde den nugældende lånegrænse, således at det er muligt for folk med lave indtægter at få bolig i det nye byggeri.

Det ærede medlem hr. Lorentzen kom derefter ind på spørgsmålet om den fornødne kontrol med hensyn til byggeomkostningerne. Jeg noterede med tilfredshed, at det ærede medlem erkendte, at ministeriet på dette punkt gør et stort arbejde. Jeg føler mig iøvrigt overbevist om, at en m<sup>2</sup>-ordning vil forøge bygherrernes interesse i den største sparsommelighed og derved medvirke til en yderligere begrænsning af byggeomkostningernes størrelse. Jeg kan iøvrigt ikke give det ærede medlem ret i hans kritik med hensyn til, at boligministeriet skulle være for rundhåndet med sin godkendelse af grundudgifterne. Det ærede medlem nævnte som eksempel, at ministeriet for parcelhuse godkender en grundudgift på indtil 16 000 kr. Det er rigtigt, at 16 000 kr. er maksimum for, hvad ministeriet godkender til parcelhusbyggeri, men det bør dog tilføjes, at denne maksimumsgrænse kun kommer til anvendelse i ganske enkelte tilfælde i hovedstadsområdet, og jeg kan forsikre det ærede medlem om, at vi i vort daglige arbejde tværtimod ofte modtager klager over, at vi har været for karrige med hensyn til godkendelse af grundudgifterne.

Jeg er iøvrigt noget forbavset over, at det ærede medlem hr. Lorentzen fandt anledning til at polemisere imod afdelingschef Viggo Nørbys artikel i „Byggeindustrien“, da det vel er rimeligt kun at polemisere mod den, der har mulighed for at tage til genmæle. Jeg har mest lyst til at forbigå dette afsnit af det ærede medlems indlæg,

men jeg vil dog gerne, da sagen er rejst i det høje ting, have lov til at bemærke, at det mig bekendt ikke har været afdelingschefens hensigt at rejse en diskussion specielt om de synspunkter, der fra venstres side tidligere er givet udtryk for, men alene at give en objektiv orientering i anledning af den megen diskussion, som m<sup>2</sup>-tilskudsordningen har medført i dags- og fagpressen. Iøvrigt havde det stået det ærede medlem hr. Lorentzen frit også at fremkomme med et indlæg i „Byggeindustrien“; man ville sikkert med glæde have modtaget et sådant indlæg, og det havde været rimeligere, om det ærede medlem havde taget til orde dér i stedet for her i tinget, hvor afdelingschefen ikke er i stand til at svare.

Det ærede medlem mente ikke, at det forbehold, som lovforslagets § 10, stk. 8, indeholder vedrørende ministeriets ret til at ophæve indrømmede m<sup>2</sup>-tilskud, er tilstrækkeligt klart formuleret for låntageren. Det er muligt, at det ærede medlem har ret heri. Bestemmelsen er imidlertid klarere end den tilsvarende bestemmelse i den gamle lov, og hvis det ærede medlem under udvalgsbehandlingen kan finde en bedre formulering, ser jeg det naturligvis meget gerne.

Det ærede medlem hr. Lorentzen kritiserede tilsidst de ændrede regler for huslejetilskuddene til børnerige familier. Jeg tror, det ærede medlem har overset, at de maksimumsbeløb for huslejetilskuddene, der foreslås indført, betyder en begrænsning i forhold til loven af 1951.

Jeg føler grund til at takke det ærede medlem hr. Aksel Møller for de mange positive bemærkninger om forslaget, han fremkom med. Det ærede medlem var imidlertid utilfreds med, at de særlig gunstige låne-regler for bygningshåndværkere, der opfører parcelhuse med salg for øje, er bortfaldet ved loven af 6. oktober 1954. Jeg må gøre opmærksom på, at denne ændring allerede fandtes i majforslaget. Motiveringen er den ganske enkle, at reglerne om disse særlige lån i sin tid blev indsat for at fremme beskæftigelsen af de mindre håndværksmestre, og denne begrundelse kan jo ikke i dag bære reglen. Når det ærede medlem talte om lighed i vilkårene for de forskellige kategorier af byggeri, kan jeg heller ikke se, hvor-